

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 15ης Φεβρουαρίου 1996

Υπόθεση T-125/95

Hassan Belhanbel
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής με την οποία διαπιστώθηκε η αποτυχία ενός υποψηφίου στις προφορικές εξετάσεις - Περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 115

Αντικείμενο: Προσφυγή έχουσα ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/B/765, με την οποία δόθηκε στον προσφεύγοντα όσον αφορά τις προφορικές εξετάσεις βαθμός μικρότερος του ελάχιστου απαιτούμενου και δεν ενεγράφη αυτός στον εφεδρικό πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της αποφάσεως

Ο προσφεύγων υπήρξε έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής από την 1η Ιανουαρίου 1990 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994. Κατόπιν της συμμετοχής του στον γενικό διαγωνισμό COM/B/765, πληροφορήθηκε ότι δεν είχε πετύχει στις προφορικές

εξετάσεις και ότι, κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατό να εγγραφεί στον πίνακα επιτυχόντων. Η Επιτροπή τού γνωστοποίησε επίσης τους βαθμούς που είχε λάβει στις εξετάσεις.

Κατόπιν τούτου, ο προσφεύγων απηύθυνε στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής επιστολή με την οποία του ζήτησε να του γνωστοποιήσει τα κριτήρια ή τους λόγους που προσδιόρισαν την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής. Μόνο ύστερα από την επανάληψη της αιτήσεώς του και κατόπιν της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής πληροφορήθηκε ο προσφεύγων ότι από τον έλεγχο του σχετικού φακέλου είχε προκύψει ότι ουδέν σφάλμα σχετικά με διαπιστώσεις πραγματικών περιστατικών δεν είχε διαπραχθεί ως προς αυτόν και ότι, όσον αφορά τις προφορικές εξετάσεις, οι γνώσεις του είχαν κριθεί ανεπαρκείς, κυρίως σε σύγκριση με αυτές των λοιπών υποψηφίων.

Επί της ουσίας

Όσον αφορά τον λόγο ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Με την προβλεπόμενη από το άρθρο 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως υποχρέωση αιτιολογήσεως κάθε βλαπτικής ατομικής πράξεως σκοπεύεται, αφενός, να καθίσταται δυνατό στον δικαστή να ασκεί τον έλεγχο νομιμότητας της αποφάσεως και, αφετέρου, να παρέχονται στον ενδιαφερόμενο τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να γνωρίζει αυτός αν η απόφαση είναι ή δεν είναι βάσιμη (σκέψη 21).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 14 Ιουλίου 1995, T-291/94, Pimley-Smith κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-637, σκέψη 60

Πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, των αποφάσεων μιας εξεταστικής επιτροπής με τις οποίες δεν γίνεται δεκτός ένας υποψήφιος στις εξετάσεις και, αφετέρου, των αποφάσεων μιας εξεταστικής επιτροπής με τις οποίες διαπιστώνεται η αποτυχία ενός υποψηφίου στις εξετάσεις. Όσον αφορά την τελευταία αυτή κατηγορία, από τη νομολογία προκύπτει ότι η εξεταστική επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των εξετάσεων ενός διαγωνισμού και ότι το βάσιμο αυτών των αξιολογικών κρίσεων

δεν μπορεί να ελέγχεται από τον κοινοτικό δικαστή παρά μόνο σε περίπτωση προδήλου παραβάσεως των κανόνων που διέπουν τις εργασίες της. Εξάλλου, η κοινοποίηση των αποτελεσμάτων και των βαθμών που ο υποψήφιος πέτυχε στις διάφορες εξετάσεις αποτελεί επαρκή αιτιολόγηση της αξιολογικής κρίσεως της εξεταστικής επιτροπής. Αντιθέτως, εφόσον ένας υποψήφιος το ζητήσει ρητώς, δικαιούται να λάβει εξηγήσεις επί άλλων σημείων εκτός της αξιολογικής κρίσεως επί της επιδόσεώς του, όπως, π.χ., η εξέλιξη της διαδικασίας (σκέψη 22).

Παραπομπή: Προπαρατεθείσα απόφαση Primley-Smith κατά Επιτροπής, σκέψεις 63 έως 67

Ενόψει της επιστολής του προσφεύγοντος στο σύνολό της, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι επρόκειτο για αίτηση συμπληρωματικών εξηγήσεων σχετικά με την αξιολογική κρίση επί της επιδόσεως του προσφεύγοντος. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πριν από την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, ο εν λόγω υπάλληλος δεν είχε υποβάλει καμιά αίτηση υποχρεώνουσα την εξεταστική επιτροπή να αιτιολογήσει πληρέστερα την απόφαση με την οποία διαπίστωσε την αποτυχία του στις προφορικές εξετάσεις (σκέψεις 23 και 24).

Έστω και αν υποθεθεί ότι παρόμοιο αίτημα είναι εισέτι δυνατό να υποβληθεί στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, ούτε το εισαγωγικό δικόγραφο περιελάμβανε αίτημα να γνωστοποιηθούν στον προσφεύγοντα τα γενικά κριτήρια που έχουν καθιερωθεί από την εξεταστική επιτροπή όσον αφορά την εκτίμηση της επιδόσεως των υποψηφίων. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ρητώς αναφέρθηκε στο περιλαμβανόμενο στην επιστολή του αίτημα, τα στοιχεία που περιέχονται στην προσφυγή δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αποτελούν συμπληρωματικό, σε σχέση με το ήδη υποβληθέν, αίτημα (σκέψη 25).

Το επιχείρημα του προσφεύγοντος, επιχείρημα που προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημά του απαντήσεως και επανελήφθη κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σύμφωνα με το οποίο έπρεπε, κατόπιν αιτήσεώς του, να του γνωστοποιηθούν τα γενικά κριτήρια που είχαν ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση των επιδόσεων των υποψηφίων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι ο προσφεύγων ουδέποτε υπέβαλε, εμπροθέσμως, αίτηση να του γνωστοποιηθούν αυτά τα γενικά κριτήρια. Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί (σκέψεις 26 και 27).

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από προδήλη πλάνη εκτιμήσεως

Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η εξεταστική επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των εξετάσεων ενός διαγωνισμού και ότι το βάσιμο των αξιολογικών της κρίσεων δεν μπορεί να ελεγχθεί από τον κοινοτικό δικαστή παρά μόνο σε περίπτωση προδήλου παραβάσεως των κανόνων που διέπουν τις εργασίες της. Ο προσφεύγων ούτε καν υπαινίχθηκε ότι διεπράχθη τέτοια παράβαση. Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός (σκέψη 32).

Κατά τα λοιπά, και εν πάση περιπτώσει, ούτε οι βαθμοί που ο προσφεύγων έλαβε κατά τις γραπτές εξετάσεις ούτε αυτοί που του δόθηκαν στις εκθέσεις βαθμολογίας ούτε η προβαλλομένη αντιστοιχία μεταξύ των καθηκόντων που εκτελούσε ως έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής και αυτών που είναι σχετικά με την προς κάλυψη θέση αρκούν για τη διαπίστωση υπάρξεως προδήλου πλάνης όσον αφορά την εκτίμηση της επιδόσεως του προσφεύγοντος κατά τις προφορικές εξετάσεις (σκέψη 33).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 1 Δεκεμβρίου 1994, Τ-46/93, Μιχαήλ-Χίου κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 1994, σ. ΙΙ-929, σκέψη 50

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή.